

TÜRKİYE'DE TARIM

İnsanların ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla toprağı işleyerek ürün elde etmesine denir. Bu faaliyet, topraktan çeşitli ürünlerin elde edilmesinin yanı sıra hayvancılık ve ormancılık faaliyetlerini de kapsar. Ülkemizde nüfusun yaklaşık yarısı (% 48,4) geçimini tarımla sağlamaktadır.

Cumhuriyet döneminde tarım olanaklarını artırmak için;

Sulama, gübreleme, tohum ıslahına önem verildi.

Tarımda makineleşme ile birlikte modern tarım yöntemleri uygulanmaya başlandı. Ziraat Bankası, Toprak Mahsulleri Ofisi ve Tarım Kredi Kooperatifleri kuruldu. Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP) ile Fırat ve Dicle nehirleri üzerinde barajlar, hidroelektrik santralleri ve sulama tesisleri

yapıldı.

Tarımda Verimi Etkileyen Faktörler

1- Toprak ve bakımı: Topraktan en verimli şekilde yararlanmak için teknolojik yeniliklerin uygulanması gerekir. Toprağın bakımı; toprağın sürülmesi, çapalanması, yabancı otlardan ayıklanması, erozyonla mücadele ile sağlanır.

2- Sulama: Su, bitkiler için en önemli besin maddesidir. Toprağın uygun zamanlarda ve yeterince sulanması gerekir. Ülkemizde özellikle İç Anadolu, Güneydoğu Anadolu ve Doğu Anadolu bölgelerinde sulama sıkıntısının fazla olması sebebiyle tarım alanları nadasa bırakılmaktadır. Nadas, yarı kurak bölgelerde tarlanın sürülerek, suyunu biriktirmesi için bir yıl boş bırakılmasıdır. Toprakların nadasa bırakılmasını önlemenin

tek yolu ise sulamadır.

Ülkemizde tarım alanlarında sulama yaygınlaştırılırsa;

- a) İklim koşullarına bağımlılık azalır.
- b) Üretimde süreklilik ve artış sağlanır.
- c) Nadas yöntemi bırakılarak toprak her yıl kullanılabilir.
- d) Aynı araziden yılda birden fazla tarım ürünü alınabilir.
- e) Çiftçinin üretim geliri artar.
- f) Sebze yetiştirilen alanlar genişler.
- g) Sanayi bitkilerinin ekim alanları genişler.

3- Gübreleme: Toprağın besin ve mineral bakımından zenginleştirilmesidir. Toprağın gübrelenmesi sonucunda birim alandan elde edilen ürün miktarı artar.

4- Tohum ıslahı: Ülke şartlarına en uygun tohumu üretmek için yapılan çalışmalara denir. Ülkemizdeki Tohum Islahı İstasyonları, Devlet Tarım İşletmeleri, Devlet Üretim Çiftlikleri ve Ziraat Fakülteleri gibi kuruluşlar kaliteli tohum elde etmek için kurulmuştur.

5- Makineleşme: Üretim işlemlerinin gelişmiş araçlarla yapılmasıdır. Tarımda makineleşme sonucunda toprak daha iyi ve kısa sürede işlenir. Tarımsal üretim ve verim

artar.

UYARI: Engebenin fazla olduğu Karadeniz ve Doğu Anadolu b6lgelerinde tarımda makine kullanımı oldukça sınırlıdır.

6- İlaçlama: Tarımda verimi ve kaliteyi artırmak için çeşitli hastalık ve böceklerle karşı ilaçlama yapılmasıdır.

7- Toprak analizi: Yapılan toprak analizi ile toprağın hangi tür bitkilerin yetiştirilmesine elverişli olduğu belirlenir.

8- Çiftçinin Eğitimi: Verimin artırılması için

Çiftçilerin eğitim düzeyinin yükseltilmesi gerekir. Çiftçi, hangi tarım aletini nasıl kullanacağını bilmeli, hangi tohumun kullanılacağı ve ne kadar gübreleme yapılacağı konusunda gerekli olan bilgiye mutlaka sahip olmalıdır.

9- Pazarlama: Ürünün bozulmadan tüketim ya da işleme merkezlerine ulaştırılıp satılmasına pazarlama denir. Ülkemizde çiftçilerin olumsuz yönde etkilenmesini engellemek için devlet, çiftçiye önceden taban fiyattan ürün alma garantisi verir. Bu uygulamaya destekleme alımı denir. Tahıllar ve şeker pancarı gibi temel besin maddeleri destekleme alımları yapılan ürünlerdir.

* Türkiye’de tarımın geliştirilmesi için yapılan en büyük proje Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP) dir. Bu proje ile Fırat ve Dicle

nehirleri üzerinde yapılan barajlarla sulama sorununun çözülmesi ve üretimin artırılması amaçlanmaktadır.

* Bunun dışında özellikle Cumhuriyet Dönemi'nde önemli tarım yatırımları yapıldı. Bunlar; üreticilerden ürünleri satın alıp depolayan Toprak Mahsulleri Ofisi, Ziraat Bankası, Tarım Kredi Kooperatifleri gibi kuruluşlardır.

TÜRKİYE'DE TARIMI DESTEKLEYEN KURULUŞLAR

Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğü (TİGEM)

Bitki ve hayvan üretimini artırmaya, ürünleri çeşitlendirmeye ve kaliteyi yükseltmeye

alışır.

Tarım Kredi Kooperatifleri (TTK)

Üreticilerin ürünlerini değerlendirmek ve fiyat düşüşlerine karşı üreticilerin zarar görmesini önlemek amacıyla destekleme yapar.

Devlet Su İşleri (DSİ)

Kurduğu bent, gölet, baraj ve sulama şebekesiyle tarımdaki sulama ihtiyacını karşılar.

Toprak Mahsulleri Ofisi (TMO)

Özellikle tahıl ürünlerinin alım ve satışını yapar. Genellikle stok tesisini ve korunmasını sağlar. Bu ürünlerin piyasada istikrarını sağlar.

Ziraat Bankası

Verdiği kredilerle üreticileri destekler. Çeşitli yatırımlarıyla tarımın gelişmesine katkıda bulunur.

Çaykur: Çay üreticilerini korumak için kurulmuştur.

Tariş: Ege bölgesindeki üreticilerin çeşitli

ürünlerini satın almak ve aldığı ürünleri işleyerek tüketiciye sunmak için kurulmuştur.

Fisko Birlik: Karadeniz Bölgesi'nde yetiştirilen ürünleri (başta fındık) işleyerek piyasaya sürmek için kurulmuştur.

Gülbirlik: Akdeniz Bölgesi'nde gül üreticilerini korumak için kurulmuştur.

BAŞLICA TARIM ÜRÜNLERİMİZ

TAHILLAR

Buğday

Yurdumuzda en çok üretilen ve tüketilen tahıldır.

Un, ekmek ve makarna üretiminde kullanılır.

Buğday, yetiştirme döneminde yağış, olgunlaşma döneminde kuraklık ister.

Ülkemizde en fazla İç Anadolu Bölgesi'nde (başta Konya Ovası) yetiştirilir. Marmara ve Akdeniz bölgelerinde de üretimi yapılır.

Buğday, sürekli yağış almasından dolayı Karadeniz kıyılarında, düşük sıcaklıkların görülmesinden dolayı da Doğu Anadolu Bölgesi'nin yüksek kesimlerinde yetişmez.

Yağışların bol olduğu yıllarda üretim artarken kurak geçen yıllarda üretim azalır.

Arpa

Buğdaydan sonra en çok yetiştirilen tahıldır. Soğuğa ve sığağa dayanıklı olup buğdaya göre daha kısa sürede yetişir. Bu nedenle buğdayın yetişemediğı daha soğuk ve yüksek yerlerde de üretimi yapılır.

Arpa, hayvan yemi olarak ve ekmek yapımında kullanılır. Bira sanayisinin ham maddesidir.

En çok İç Anadolu, Güneydoğu Anadolu ve Ege bölgelerinde yetiştirilir.

Çavdar

Buğdayın ve arpanın iyi yetişemediğı yerlerde yetişir.

İç Anadolu ve Doğu Anadolu Bölgesi'nin yüksek kesimlerinde yetiştirilir.

Fazla sıcaklıklardan zarar görür. Yayla iklimini sever, düşük ısıya dayanabilir.

Bunun için buğdaya göre daha fakir

topraklarda ve yükseklerde tarımı yapılmaktadır.

Tanesinden ekmek ve bira, saplarından hasır şapka yapılır. Sandalye yapımında ve hayvan yemi olarak da yararlanılır.

Yulaf

Serin, yüksek, nemli bölgeler ile sıcak ve kurak yörelerde yetiştirilir.

Daha çok hayvan yemi olarak kullanılan yulaf, İç Anadolu, Akdeniz ve Marmara bölgelerinde ekilir.

Yulaf unu besin maddesi olarak da kullanılır.

Mısır

Fazla su ve sıcaklık isteyen mısır, bu özelliğiyle diğer tahıllardan ayrılır. Yaz yağışlarının ve sulama imkânlarının

bulunduğu yerlerde yetiştirilir.

Akdeniz, Karadeniz, Marmara ve Ege bölgelerinde üretilir.

Doğal yetişme alanı Karadeniz Bölgesi'dir.

Ancak temel besin maddesi olarak tüketildiği için bölge ticaretinde önemli yer tutmaz.

Mısır üretiminin yaklaşık yarısı Akdeniz Bölgesi'nde yapılır. Mısır üretiminin son yıllarda artış göstermesinde sanayi ham maddesi olarak alkol ve yağ imalatında kullanılması etkilidir.

Yemeklik yağ üretiminde ve hayvan yemi olarak kullanılır.

Pirinç

Çeltik bitkisinin tohumlarının kabuklarından ayrılması ile elde edilir.

Sıcak ve nemli iklim koşullarında yetişen bir tarım ürünü olduğundan akarsu boylarında

ve sulak ovalarda yetişir.

Ülkemizde pirinç üretimi tüketimi karşılayamamaktadır. Bu nedenle yurt dışından pirinç ithal edilmektedir.

Ülkemizde en fazla Marmara (Meriç Ovası), Karadeniz (Tosya – Boyabat) ve Akdeniz bölgelerinde üretilir.

UYARI: Çeltik tarlaları sivrisinek ve kurbağa gibi canlıların üremesi için uygun ortam olduğu için, üretimi yerleşim merkezlerine yakın kesimlerde yapılmamaktadır. Bu nedenle üretim alanları devlet tarafından sınırlandırılmıştır.

SANAYİ (ENDÜSTRİ) BİTKİLERİ

Türkiye’de tahıllardan sonra en çok yetiştirilen tarım ürünleridir. Sanayi bitkileri doğrudan tüketilmeyip fabrikalarda işlenerek kullanıma hazır hâle getirilen ürünlerdir.

Pamuk

Dokuma sanayinin ham maddesidir.

Alüvyal toprakları sever. Yetiştirme döneminde bol su ve yüksek sıcaklık, olgunlaşma ve hasat döneminde tam kuraklık ister.

Türkiye dünyanın sayılı pamuk üreticileri arasında yer alır. Pamuk ve pamuklu dokuma ürünlerinin bir bölümü ihraç edilir. En çok Güneydoğu Anadolu Bölgesi, Ege Bölgesi (Büyük Menderes, Küçük Menderes, Gediz ovaları), Akdeniz Bölgesi (Çukurova, Antalya Ovası), Güney Marmara

Bölümü ve Doğu Anadolu Bölgesi'nde
(Malatya, Elazığ, Iğdır ovaları) yetiştirilir.

Tütün

Sigara sanayinin ham maddesidir.

Yetiştirme döneminde bol su, olgunlaşma döneminde de yüksek sıcaklığa ihtiyaç duyar.

Türkiye, dünyanın kaliteli tütün üreten ülkeleri arasında yer alır.

Tütün üretimi belli bölgelerde toplanmıştır.

Bu durum kaliteli tütün üretimi sağlamak için üretimin devlet kontrolünde olmasından kaynaklanır.

Ülkemizde en çok Ege Bölgesinde yetiştirilir.

Bu bölgemizi sırasıyla Güneydoğu Anadolu, Karadeniz ve Marmara bölgeleri izler.

UYARI: Yüksek kaliteli ürün almaya

elverişli olmayan sahalarda üretimi devlet tarafından engellenmiştir.

şeker pancarı

şeker sanayinin ham maddesidir.

şeker pancarı yurdumuzun hemen her yerinde yetiştirilebilmesine rağmen kıyıya yakın alanlarda tarımı yaygın değıildir.

Nemli topraklarda iyi gelişir. Yağışların yetersiz olduğı yerlerde ise sulama yapılarak üretilir.

En çok İç Anadolu Bölgesi'nde yetiştirilir.

Daha sonra Karadeniz ve Marmara bölgeleri gelir.

UYARI:şekerpancarı hasat edildikten hemen sonra tüketilmesi gerektiğinden, şeker fabrikaları üretim alanlarına yakın yerlerde kurulmaktadır.

Çay

Sıcaklık farkları fazla olmayan ılıman, yağışlı bir iklim ile kireçsiz ve yıkanmış toprak ister.

Türkiye’de sadece Doğu Karadeniz Bölümü’nde, Giresun’dan Gürcistan sınırına kadar olan kıyı şeridinde yetişir. Üretilen çayın büyük bölümü Rize’den sağlanır. Çay, ekim alanı en dar olan sanayi bitkimizdir.

Ayçiçeği

Alüvyonlu toprakları ve sıcaklığı sever. Tohumlarından yağ çıkarılan bitkiler arasında en önemlisidir.

Ayçiçeğinin artığı aynı zamanda hayvan yemi olarak değerlendirildiği için ayçiçeği

işleyen yağ fabrikalarının çevresinde hayvancılık faaliyetleri de gelişmiştir. Ekim alanı yaygındır. Başta Marmara Bölgesi'nin Trakya kesimi olmak üzere, İç Anadolu ve Karadeniz (doğu kıyıları hariç) bölgelerinde de yetiştirilir.

Keten – Kenevir

Ilık ve nemli iklimlerde daha çok yetişir. Keten lifleri, keten kumaş ve kâğıt yapımında kullanılır. Tohumlarından boya yapımında kullanılan bezir yağı elde edilir. Kenevir bitkisinin lifleri ise halat, ip, paspas gibi kaba dokumalarda kullanılır. En fazla Batı Karadeniz Bölümü'nde üretimi yapılır.

Haşhaş

Yazları sıcak geçen ve orta derecede yağışların görüldüğü yerlerde yetişir.

Haşhaş ilaç sanayinde kullanılır ve tohumlarından yağ elde edilir.

Haşhaş bitkisinin meyvesinde bulunan ve afyon sakızı adı verilen maddeden uyuşturucu özelliği olan morfin elde edilir.

Bu nedenle haşhaş üretimi devlet kontrolünde yapılır.

Haşhaş üretimiinin büyük bir bölümü Ege Bölgesi'nde yapılır. Afyon, Denizli, Kütahya, Uşak, Konya, Isparta ve Burdur'da üretimi yapılır.

Zeytin

Kışların ılık geçtiği Akdeniz ikliminde yetişen ve ekonomik değeri yüksek olan bir bitkidir.

Bir kısmından yağ elde edilir, bir kısmı ise sofralık olarak tüketilir.

Ege Bölgesi (Edremit, Ayvalık arası) yağlık,

Marmara Bölgesi sofralık zeytin üretiminde başta gelir.

Akdeniz Bölgesi'nde daha fazla gelir getiren ürünlerin ekilmesi tercih edildiğinden zeytin üretimi az yapılmaktadır.

Az miktarda olmakla birlikte Doğu Karadeniz Bölümü'nde de zeytin üretilmektedir.

Susam

Akdeniz ikliminde yetişir.

Yağ ve tahin üretiminde kullanılır.

Güneydoğu Anadolu, Akdeniz, Ege ve Marmara bölgelerinde üretilir.

UYARI: Zeytin, ayçiçeği, susam, keten, mısır, fındık ve pamuk yağ elde edilen sanayi bitkileridir.

Anason

Rakı ve içki yapımında kullanılır. Burdur (% 50) üretimde birincidir. Burdur'u, Muğla ve Antalya illeri izler.

BAKLAGİLLER

Fasulye

Yetiştirme döneminde yağış veya sulama ister.

Ege ve Marmara bölgelerimizdeki ovalar ile Çukurova ve Batı Karadeniz Bölümü'nde fasulye tarımı yaygındır.

Nohut

Baklagiller içinde üretim bakımından ilk sırayı alır.

İç Anadolu, Akdeniz ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde yetiştirilir.

Mercimek

Baklagiller içinde nem isteği en az ve kuraklığa en dayanıklı olan bitkidir.

Kırmızı mercimek üretiminde Güneydoğu Anadolu, yeşil mercimek üretiminde ise İç Anadolu Bölgesi başta gelir.

UYARI: İç Anadolu Bölgesi baklagil üretiminde ilk sırada yer alır.

Soya Fasulyesi

Yazları sıcak ve yağışlı geçen iklim

şartlarında yetişir.

En ok Akdeniz Bölgesi'nde üretilir. Orta ve Batı Karadeniz kıyıları ile Ege ve Marmara'da üretimi yapılır.

Bakla

Başlıca yetişme alanları Güney Marmara ve Ege Bölgesi'dir.

Mercimek

Kuraklığa çok dayanıklı bir bitkidir. Yeşil mercimek en fazla İç Anadolu Bölgesi'nde, kırmızı mercimek ise Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde üretilir.

TÜRKİYE'DE SEBZECİLİK

Ülkemiz, farklı iklim tiplerinin görülmesi nedeni ile sebze tarımına uygundur.

Ülkemizde sebzelerin en erken yetiştiği yer Akdeniz Bölgesi, en geç yetiştiği yer ise Doğu Anadolu Bölgesi'dir (domates, biber, patlıcan, salatalık, kabak).

Seracılık faaliyetlerinin gelişmiş olmasından dolayı en çok sebze üretimi Akdeniz ve Ege bölgelerinde yapılmaktadır.

Akdeniz Bölgesi'nde turfanda sebzecilik gelişmiştir.

Seracılık (Turfandacılık)

Cam veya plastikten yapılan seralarda mevsimi dışında meyve ve sebze üretme faaliyetlerine seracılık (turfandacılık) denir. Seracılık güneşli gün sayısının fazla olduğu Akdeniz, Ege, Marmara ve Güneydoğu

Anadolu bölgelerinde yapılır.

Karadeniz kıyılarında bulutlu gün sayısının fazla olması, Doğu Anadolu'da kış mevsiminin soğuk ve uzun geçmesi, İç Anadolu'da ise yaz kuraklığının erken başlaması sebze üretimini sınırlandırmış ve seracılığı engellemiştir.

Yumrulu Bitkiler

Ürünü toprağın altında olan, düşük sıcaklıklara dayanabilen patates, soğan, havuç, turp, sarımsak gibi bitkilere yumrulu bitkiler denir.

TÜRKİYE'DE MEYVECİLİK

Fındık

Nemli iklim, kış ılıkılığı ve humuslu toprak ister.

Ana vatanı Karadeniz kıyılarıdır. Ordu, Giresun, Trabzon ve Samsun illerinde ÷lkemiz fındığının %80'i üretilir. Fındığın geri kalan kısmı Marmara Bölgesi'nde İzmit Körfezi çevresinden elde edilir.

Yıllık üretimi ile Türkiye, dünyadaki fındık ihtiyacının yarısından fazlasını karşılar. Bu nedenle fındık önemli bir ihraç ürünüdür.

Üzüm

÷lkemizde yetiştirme alanı en geniş olan ve en çok üretilen meyvedir.

Üzüm bitkisine asma, üzüm yetiştirilen yerlere bağ adı verilir.

Olgunlaşma döneminde yüksek sıcaklık ister. Bununla birlikte soğuga en dayanıklı

bitkilerden biridir.

Üzüm üretiminde ilk sırayı Ege Bölgesi alır.
Bu bölgeyi Güneydoğu Anadolu, İç Anadolu,
Marmara ve Doğu Anadolu bölgeleri izler.
Türkiye kuru üzüm ihracatında birincidir.

İncir

Soğuğa karşı dayanıksızdır.
Ege Bölgesi'nin kıyı kesimleri, Akdeniz,
Marmara ve Karadeniz Bölgesi ile
Güneydoğu Anadolu'nun soğuk olmayan
kesimlerinde yetiştirilir.
İncir, kuru ve yaş olarak tüketilir.
Kuru incir ihracatımız gelişmiştir.

Elma

Üzümden sonra yetiştirme alanı en geniş
meyvedir.

Düşük sıcaklıklara dayanıklıdır.
En fazla İç Anadolu Bölgesi'nde üretilir.

Turunçgiller (Narenciye)

Turunçgil, mandalina, portakal, limon gibi meyvelere denir.

Yüksek sıcaklık ve bol su ister. Don olaylarından olumsuz etkilenir. Bu nedenle sıcaklığın 0°C'nin üstünde olduğu yerlerde üretilir.

En fazla üretim Akdeniz Bölgesi'nin kıyı kesiminde yapılır. Daha sonra Ege, Marmara'nın güneyi, Doğu Karadeniz Bölümü'nün (Rize ve çevresi) kıyılarında yetiştirilir.

Muz

Tropikal bir meyvedir.

Kış sıcaklık ortalamalarının yeterli olduğu
Alanya – Anamur arasında üretilir.
Ülke ihtiyacını karşılamak için ithal edilir.

Antep Fıstığı

Dünyada yetiştirme alanı sınırlıdır.
Türkiye’de Güneydoğu Anadolu Bölgesi’nde
yetiştirilir. Üretiminde Gaziantep, Şanlıurfa
başta gelir.

Kayısı

Türkiye, kayısı üretiminde dünyada 1.
sıradadır. Türkiye’de en fazla kayısı Doğu
Anadolu’da (Malatya) üretilmektedir.

Ceviz

Soğuğa karşı dayanıklıdır. Her bölgede yetişir. Anayurdu Anadolu'dur. Kereste ve lüks mobilya yapımında kullanılır. Üretimin %50'si ihraç edilir.

Şeftali

En çok Marmara ve Ege'de yetişir. En kaliteli şeftalinin yetiştiği yer Bursa'dır.

TÜRKİYE'DE HAYVANCILIK

Ekonomik değeri olan hayvanların üretilip, beslenmesi ve pazarlanması işlerine hayvancılık denir.

Hayvancılık özellikle yüksek ve engebeli yerlerde, ekime dikime elverişli olmayan bölgelerde, halkın yaşayışında birinci derecede rol oynar.

Türkiye, geniş çayır ve meralarıyla hayvan

yetiştirilmesine elverişli bir ülkedir.

Hayvan sayısı bakımından önemli bir zenginliğe sahiptir. Dünyada 9., Orta Doğu'da ve Avrupa'da 1. sırada yer alır.

Ülkemizde hayvancılık faaliyetleri, mera hayvancılığı ve ahır hayvancılığı olarak ikiye ayrılır. Mera hayvancılığı doğa koşullarına bağlı olarak yapılan hayvancılıktır. Et ve süt verimi düşüktür. En ok Doğu Anadolu Bölgesi'nde yapılmaktadır. Ahır hayvancılığı yıl boyunca hayvanların ahırlarında beslenmesidir. En ok Marmara Bölgesi'nde yapılmaktadır. Ahır hayvancılığı daha çok sığır yetiştirilmesinde uygulanmaktadır. Manda, sığır, deve, at, eşek gibi hayvanlar büyükbaş hayvanlardır. Ülkemizde en çok sığır yetiştirilir.

Küçükbaş hayvancılık Türkiye'de en çok yapılan hayvancılıktır. Bu gruba giren hayvanlar koyun, kıl keçisi ve tiftik keisidir. Tavuk, horoz, hindi, kaz, ördek gibi hayvanlara kümes hayvanları denir. En ok

Güney Marmara, Ege Bölgesi, Orta ve Batı Karadeniz bölümlerinde yetiştirilir.

İpek böceği, doğal ipek elde etmek için yetiştirilen ve dut yaprağı ile beslenen bir hayvandır. Türkiye’de Bursa, Denizli, Elazığ, Ankara, Antalya, Amasra ve Diyarbakır’da ipek böcekçiliği yapılmaktadır.

Bal ve balmumu elde etmek için arı beslenme faaliyetine arıcılık denir.

Türkiye’nin iklimi, bitki örtüsünün çeşitliliği, üstün nitelikli arı türleriyle arıcılığa elverişlidir. Türkiye’nin her bölgesinde arıcılık yapılır.

Yurdumuzun üç tarafı denizlerle çevrili olmasına rağmen balıkçılık yeteri kadar gelişmemiştir. Türkiye’de tutulan balığın denizlerimize göre dağılımı şöyledir;

Karadeniz %85, Marmara Denizi %10, Ege Denizi %3, Akdeniz %2’dir. Akarsu ve göllerimizin olduğu yerlerde ise tatlı su balıkçılığı yapılmaktadır.

Türkiye’de balıkçılığın yeterince gelişmemesinin başlıca nedenleri:

Balıkçılığın daha çok kıyı balıkçılığı olarak yapılması, açık deniz balıkçılığının yaygın olarak yapılmaması,
Modern tekne ve yöntemlerle balıkçılığın yapılmaması,
Halkın balık tüketimi konusunda yeterli bilince sahip olamaması,
Kaçak, usulsüz ve aşırı avlanmaların yaygın olması,
Son yıllarda su kirliliğinin artması,
Su ürünlerinin işleneceği sanayi tesislerinin yetersiz olması,
Su ürünlerinin saklanabileceği soğuk hava depolarının yetersiz olması,

Türkiye’de Hayvancılığın Gelişmesi
İçin Gerekli Koşullar

Türkiye, hayvancılığın gelişmesi için önemli bir potansiyele sahiptir. Bu potansiyelin değerlendirilmesi için aşağıdaki koşulların uygulanması gerekir.

Çayır ve mera hayvancılığı yerine, besi ve ahır hayvancılığının yaygınlaştırılması,
Yem üretiminin artırılması,
Hayvan soylarının iyileştirilmesi (ıslahı),
Otlakların ıslah edilmesi ve korunması, aşırı ve erken otlatmanın engellenmesi,
Süt dana ve süt kuzu ile doğurgan hayvanların erken kesiminin önlenmesi,
Hayvan hastalıklarıyla mücadele edilmesi,
Üreticilere yönelik hayvancılık eğitiminin yaygınlaştırılması,
Hayvan üreticilerine teşvik kredilerinin sağlanması,
Üreticilerinin pazarlama olanaklarının geliştirilmesi.

TÜRKİYE'DE ORMANLAR

Türkiye'de ormanların dağılışını etkileyen en önemli faktör nemlilik ve yağıştır. Bununla birlikte; yer şekilleri, yükselti, toprak özellikleri gibi faktörlerde ormanların dağılışını etkiler.

Türkiye'deki ormanların %79'u kıyı bölgelerinde yer alırken, iç bölgelerde orman varlığı yalnızca %21 'dir.

Karadeniz'de nem oranının yüksek olması nedeniyle ormanlar deniz seviyesinden itibaren başlar. Bölgede, her mevsim bol yağışlı olması nedeniyle gür ormanlar yetişir.

İç bölgelerde yağışların yetersiz olması ve belli dönemlerde kuraklığın etkili olması nedeniyle, ormanlar geniş alan kaplamazlar. İç kesimlerde ormanlar, genellikle daha

nemli olan yüksek kesimlerde toplanmıştır. Türkiye’de orman varlığını korumak ve ağaçlandırma çalışmalarıyla orman alanlarını genişletmek amacıyla, çeşitli kuruluşların çalışmaları vardır.

Bunların başlıcaları;

Orman Bakanlığı, TEMA (Türkiye Erozyonla Mücadele, Ağaçlandırma ve Doğal Varlıkları Koruma Vakfı), ÇEKÜL (Çevre ve Kültür Değerlerini Koruma ve Tanıtma Vakfı), Doğal Hayatı Koruma Derneği (DHKD) ve Çevre Gönüllüleri Derneği gibi kuruluşlardır.

Ormanların Önemi

Canlı yaşamı için gerekli oksijeni üretir.
Erozyonu önler.

İçinde barındırdığı bitki ve hayvan varlığını

korur.

Askerî ve stratejik yönden yurt savunmasına katkı sağlar.

Kıyılarda, kumulların içerilere sokulmasını engeller

Temiz havası ve doğal güzellikleriyle turizme katkı sağlar.

Havanın temizlenmesine ve atmosferdeki nem dengesinin korunmasında düzenleyici rol oynar.

Sel, çığ, taşkın ve heyelan gibi doğal afetleri önler.

Ormanların Korunması

Sayısız yararları bulunan orman varlığını korumak ve geliştirmek için aşağıdaki önlemlerin alınması gerekir.

Tahrip edilen orman alanlarının ağaçlandırılması,

Orman yangınlarına karşı önlemlerin alınması,

Sulak alanlarda çabuk büyüyen ağaçların (kavak, okaliptüs, dişbudak, söğüt vb) yetiştirilmesi,

Yakacak odun için çabuk büyüyen ağaçların kullanılması gerekir.